Kuran İncil’in değiştiğini hiçbir yerde iddia etmez!

Kur'an'ın hiçbir yerinde Kutsal Kitap'tan metinsel olarak bozulmuş olarak bahsedilmez. Müslümanların Kutsal Kitap'ı metinsel bozulmayla suçlamak için kullandıkları Kuran ayetleri, yalnızca bazı Müslümanlar tarafından İslam'ı savunmak için kullanılan girişimlerdir. Kuran Kutsal Kitap'ı tahrifle suçluyor olsa bile, bugün elimizde bulunan el yazması ve arkeolojik kanıtlar ışığında bunu kanıtlamak son derece zor olacaktır. İnsanların yaptığı suçlamalar ne olursa olsun, ister Kuran ister İncil bozulmuş olsun, her biri kendi başına ayakta durmalıdır. Kuran'ın ilahi olduğunun kanıtlanması için ışığın altında durması, tarihsel, arkeolojik, peygamberlikle ilgili, bilimsel ve metinsel olarak incelenmesi ve güvenilir bulunması gerekir. Aynı incelemenin Kutsal Kitap üzerinde de yapılması gerekir. Ancak bu suçlamalara sadece şu ayetleri inceleyerek cevap verilebilir: *“Ey mü'minler! Şimdi onların size inanacaklarını mı bekliyorsunuz? Halbuki onlardan bir grup var ki, Allah'ın kelâmını işitirler de, düşünüp anladıktan sonra onu bile bile bozup değiştirirler.”* (Bakara[2]:75). *“Yahudilerden bir kısmı kelimelerin yerlerini değiştirerek tahrif ederler...”* (Nisa[4]:46a). Müslümanlarla tahrif hakkında tartışırken “tahrif/değişme” kelimesini aramaları, bir açıklama yapmaları ve bağlamın geri kalanını görmezden gelmeleri yaygın bir şeydir. Günümüzde bazı insanların Kur'an'ı ya da İncil'i dinledikleri ve dillerini eğip bükerek söylenen sözleri değiştirdikleri yani farklı aktardıkları, ancak hiçbir yerde metni değiştirmedikleri bilinen bir gerçektir. Yorumlamalar her zaman birçok kişi tarafından istismar edilir, ancak metin korunmaya devam eder. Binlerce kopya mevcut olduğu için İncil'de metinsel bozulma kolayca tespit edilebilir. Yukarıdaki ayette Muhammed ile Medine Yahudileri arasında geçen bir tartışmadan söz edilmektedir. Kuran, Yahudilerin Muhammed'in peygamberliklerini İncil'de gizlemeye çalıştıklarını, ancak onu duyduktan (anladıktan) sonra saptırdıklarını iddia eder. Müslümanlar arasında, Kuran'a kelimeler ekleyerek, silerek veya değiştirerek metinsel bozulmanın (Al-Tahreef Al-Lafthi) imkansız olduğu kabul edilir. Ancak, Allah'ın kelamını okurken ve tilavet ederken sözlü değişiklikler yapmak, ayetleri çıkarmak ve eğip bükmek mümkündür. Hiç kimse Kuran'da Kutsal Kitap'ın metinsel tahrifine atıfta bulunan ayetler bulamaz. Eğer bu doğru olsaydı, Müslüman bilginler bunları ortaya koyarlardı. O halde şunu sorabiliriz: Kur'an'da metinsel bozulmaya neden hiç atıfta bulunulmamıştır? Aslında, bunun birkaç nedeni vardır:

(1) Muhammed, Kutsal Kitap'ta kendisinden söz edildiğine inanıyordu. Bozulmuş bir kitaba atıfta bulunup kendisinden nasıl bahsedebilirdi?

(2) Muhammed Yahudilere ve bazı Hristiyan mezheplerine ulaşmaya çalışıyordu. Eğer onların Kutsal Kitaplarını bozulmuş olarak suçlarsa, bu insanlara ulaşması imkansız olurdu.

(3) Kuran, Tanrı'nın sözlerinin Tanrı tarafından korunduğuna tanıklık ettiği için, Tanrı'nın sözünün bozulabileceğini söylemek zor olacaktır. Bu nedenle Kutsal Kitap'ın

bütünlüğü ve saflığı Arapça Kuran okunduğu anda anlaşılır.

Neden sadece Arapça diye sorabilirsiniz. Bunun nedeni Kuran'ı İngilizceye ve diğer dillere çevirenlerin inandıkları şeyi Batı'ya ihraç etme niyetinde olmaları ve Batı'nın İslam'ı benimsemesi için Batı'ya İncillerini bir kenara bırakmalarını öğretmeleri gerektiğidir, çünkü İncil (Müslümanlara göre) bozulmuştur. Dolayısıyla, kelimeleri çarpıtmak ve metinsel bozulmayı tercüme edilen Kur'an'a uygulamak tek yoldur. “Böyle bir suçlama kanıt gerektirir!” diyebilirsiniz.

Konu delillerle ilgili olduğu için, işte delil burada: Örneğin, Müslümanlar tarafından yapılan başlıca çevirilerinizde Ahkaf Suresi'nin[46] 30. ayetini ele alalım. Ömer Çelik’in çevirisini ele alalım. “Onlara şöyle dediler: “Ey kavmimiz! Biz Mûsâ’dan sonra indirilen, daha önceki kitapları doğrulayan, gerçeğe ve dosdoğru bir yola rehberlik yapan bir kitap dinledik.”’ Yukarıda vurgulanan ve “daha önceki” diyen kelimelere bakın. Arapça'da bu sözcükler “kendisinden önce veya daha önceki” şeklinde değildir. Şimdi kelimesi kelimesine bir çeviri yapalım ve bu kelimesi kelimesine çeviriyi okurken dürüst olmayı Arap okuyucuya bırakıyorum:

Arapça:

Kâlû	yâ kavmenâ	innâ	semi’nâ	kitâben	unzile	min ba’di	mûsâ

Türkçe:

Onlar dediler	Ey kavmimiz	gerçekten biz	işittik	bir kitap	indirildi	sonra	Musa

Arapça

musaddikan	limâ	**beyne**	**yedeyhi**

Türkçe:

doğrulayıcı olarak	olanı, (önünde bulunan)	**arasında**	**elleri (yani "önünde")**

Arapça:

yehdî	ilâ-	lhakki	ve-ilâ tarîkin mustakîm(in)

Türkçe:

yol gösterir	-e, -a, doğru	hakikat, gerçek	ve dosdoğru bir yola

Yani şöyle olur: *"Onlara şöyle dediler: Ey kavmimiz! Gerçekten biz Mûsâ'dan sonra indirilen, <u>ellerinin arasındaki</u> kitapları doğrulayıcı olarak, gerçeğe ve dosdoğru bir yola rehberlik yapan bir kitap işittik."*

"**<u>Ellerinin arasında</u>**" şeklinde vurgulanan kelimelere bakın. Bu sözcükler "kendinden önceki" ile değiştirilmiştir. Bu, "**<u>beyne yedeyhi</u>**" (ellerinin arasında) olan orijinal sözcükleri geçersiz kılmak için yapılmıştır. Eğer kelimeler doğru tercüme edilirse, okuyucu Muhammed'in zamanında (ellerinin arasında) olan Kutsal Kitap'ın doğru olduğu ve gerçeğe ulaşmak için bir rehber olarak kullanılabileceği sonucuna varacaktır, ki Müslümanlar Muhammed'in ellerinde olan Kutsal Kitap'ın bugün sahip olduğumuz Kutsal Kitap'la aynı olduğunu bildikleri için bunu örtbas etmek istemektedirler, ancak İslami gurur onları gerçekleri görmezden gelmeye zorlamaktadır. (Ellerinin arasında) ifadesi Kuran'ın her yerinde yer almaktadır ve tüm İngilizce Kuran boyunca (kendisinden önceki) şeklinde değiştirilerek İncil'in geçmişte bilinmeyen bir zamanda Kuran'dan önce geldiği belirtilmiştir. İşte Elmalılı Hamdi Yazır'dan bir başka örnek; "*O, sana <u>kendisinden öncekileri</u> tasdik edip doğrulayan bu kitabı hak ile indirdi. Daha önce insanlara hidayet olarak Tevrat'ı ve İncil'i de yine O indirmişti.*" (Al-i İmran[3]:3). İşte kelimesi kelimesine çeviri:

Arapça:

Nezzele	'aleyke-	lkitâbe	bilhakki	musaddikan	limâ	**<u>beyne</u>**	**<u>yedeyhi</u>**

Türkçe:

indirdi	sana	kitabı	hak ile	doğrulayıcı olarak	olanı, (önünde bulunanı)	**<u>arasında</u>**	**<u>elleri</u>** **<u>(önünde)</u>**

Arapça:

veenzele	-ttevrâte	vel-incîl(e)

Türkçe:

ve indirdi	Tevrat	ve İncil

Yani doğrusu şudur: "*sana <u>ellerinin arasında bulunanı</u> doğrulayıcı olarak bu kitabı hak ile indirdi. Ve Tevrat'ı ve İncil'i indirmişti.*"

Ayeti tercüme ediş biçiminde, “ellerinin arasında” ifadesini “kendisinden önce” olarak tercüme etmiştir. Bir başka çevirmen olan Abdullah Yusuf Ali bu ayette İncil'den sonra (İsa'nın) ifadesini eklemiştir ve bu, modern Müslümanların iyi bilinen bir iddiasını ima etmektedir: İsa'nın İncili, kaybolmuş olan orijinal İncil'in adıdır ve bu nedenle İncil kelimesinden sonra (İsa'nın) ifadesini koymuştur. Müslümanlar Matta'ya göre İncil'in, Luka'ya göre İncil'in... insanların anlattıkları olduğunu iddia ederler ve şunu sorarlar: İsa'nın İncil'ine ne oldu? (Daha fazlası için bkz. Fatır:31, Yunus:37, Yusuf:111 ve Al-Maida:51).

İsa'nın İncili'ne dair bu soruyu yanıtlamalıyız, çok basit: Uzak bir ülkedeki babanız size yıllarca mektup yazdı ve yakında geleceğine dair mesaj üstüne mesaj gönderdi. Bir gün kapınızı çalar. Yanında bir mesaj mı taşımalı? Hayır, çünkü o mesajın kendisidir. Sizi gelip ziyaret ettikten ve uzak ülkesine geri döndükten sonra, ilk ziyaretini ve gelecekteki ikinci ziyaretini anlatmak için daha fazla mesaj gönderebilir.

Luka, Yuhanna ve Markos İncilleri Kur'an'ın atıfta bulunduğu Kutsal Kitap'tır, Kur'an, O'nun (Muhammed'in) zamanında, O'nun tasdik ettiği ve saygı duyduğu İncil'den bahsediyordu. O halde şu soruyu sorabiliriz: Kur'an şu ayetlerde İncil'e atıfta bulunurken ne demek istiyordu?; “Ey Yahyâ! Kitaba var gücünle sarıl!” dedik ve ona henüz çocukken hikmeti verdik.” (Meryem:12). “Ve Allah ona kitabı, hikmeti, Tevrat ve İncil’i öğretecek.” (Âl-i İmrân[3]:48). “Irzını korumuş olan, İmrân kızı Meryem'i de Allah örnek gösterdi. Biz, ona ruhumuzdan üfledik ve Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etti. O, gönülden itaat edenlerdendi.” (Al-Tahrim[66]:12). Kur'an'daki diğer onlarca ayet İncil'den övgüyle bahseder ve hiçbiri onu bozgunculukla suçlamaz.